

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๘

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มติที่ ๒๔.๓/๒๕๔๘

เรื่อง ขอยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาจำนวน ๕ วัด

เรียน ผู้อำนวยการกองพุทธศาสนสถาน

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า จังหวัดต่าง ๆ ได้ส่งรายงานการขอยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา โดยได้ผ่านความเห็นชอบจากเจ้าคณะพระสังฆาธิการเจ้าสังกัด และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองตามลำดับ เพื่อสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติพิจารณาดำเนินการประกาศยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่า มีวัดร้างที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระธรรมสิทธิเวที ผู้แทนเจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก พร้อมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้เดินทางไปตรวจสภาพวัดเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๕ วัด มีรายละเอียดดังนี้ คือ

๑. วัดบ้านโทะ (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านโทะ หมู่ที่ ๘ ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ที่ดินของวัดมีจำนวน ๑๑ ไร่ ๒ งาน ๘๔ ตารางวา ตามเอกสารสิทธิที่ดิน (โฉนด) เลขที่ ๑๓๐๓๑ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ ศาลาอเนกประสงค์ หอระฆัง กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง โรงครัว และห้องน้ำ ๓ หลัง

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๖ รูป

ระยะห่างจากวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในละแวกใกล้เคียง

- ทิศเหนือ	ห่างจากวัดประจักษ์ศิลปาคม	ประมาณ	๕	กิโลเมตร
- ทิศใต้	ห่างจากวัดหนองแคบ	ประมาณ	๒.๕	กิโลเมตร

- ทิศตะวันออก ห่างจากวัดเมืองน้อย ประมาณ ๗ กิโลเมตร

- ทิศตะวันตก ห่างจากวัดหนองสบอน ประมาณ ๔ กิโลเมตร

มีประชาชนให้การสนับสนุนที่จะทำนุบำรุงวัดประมาณ ๒,๕๐๐ คน

ความเห็นของผู้ตรวจ

วัดบ้านโทะ (ร้าง) สภาพโดยทั่วไปของวัด ได้มีการพัฒนาอยู่ในระดับดี มีเสนาสนะมั่นคงสมบูรณ์ บริเวณวัดมีความสะอาดร่มรื่น มีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ และไม้ยืนต้น ภายในวัดมีการปลูกสวนสมุนไพร ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ในละแวกใกล้เคียงและต่างอำเภออย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันวัดบ้านโทะ (ร้าง) ได้มีการบูรณะและพัฒนาจนมีความมั่นคงถาวร และมีสภาพสมควรเป็นที่อยู่อาศัยและจำพรรษาของพระภิกษุ อีกทั้งประชาชนในละแวกใกล้เคียง มีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้ จึงเห็นสมควรยกวัดบ้านโทะ (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

๒. วัดบ้านโพนงอย (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านโพนขาว หมู่ที่ ๖ ตำบลชั้นไต่ใหญ่ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ที่ดินของวัดมีจำนวน ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๘๕ ตารางวา ตามเอกสารสิทธิที่ดิน (โฉนด) เลขที่ ๔๘๔๗๘ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ ศาลาการเปรียญ อุโบสถ กุฏิสงฆ์ ๘ หลัง หอฉัน โรงครัว และห้องน้ำ ๓ หลัง

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๑๐ รูป

ระยะห่างจากวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในละแวกใกล้เคียง

- ทิศเหนือ ห่างจากวัดบ้านบัว ประมาณ ๗ กิโลเมตร

- ทิศใต้ ห่างจากวัดบ้านพลับ ประมาณ ๖ กิโลเมตร

- ทิศตะวันออก ห่างจากวัดชั้นไต่ใหญ่ ประมาณ ๔ กิโลเมตร

- ทิศตะวันตก ห่างจากวัดโพนขาว ประมาณ ๔ กิโลเมตร

มีประชาชนให้การสนับสนุนที่จะทำนุบำรุงวัดประมาณ ๕๐๐ คน

ความเห็นของผู้ตรวจ

วัดบ้านโพนงอย (ร้าง) สภาพโดยทั่วไปของวัด ได้มีการพัฒนาอยู่ในระดับดี มีเสนาสนะมั่นคงสมบูรณ์ บริเวณวัดมีความสะอาดร่มรื่น ภายในวัดมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณธรรมคุณภาพชีวิต มีการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วิสาขบูชา เป็นต้น

และมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน เช่น อบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กนักเรียนและเยาวชน ตลอดจนญาติโยมและสาธุชนทั่วไป มีโครงการอบรมบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนทุกปี และมีการจัดงานอุปสมบทหมู่เฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช เป็นต้น และขณะนี้ยังส่งเสริมให้ชาวนาให้หันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ตามนโยบายของรัฐบาล โดยการให้ชาวบ้านไถนากลบซังข้าวทางวัดจะจ่ายให้ไร่ละ ๕๐ บาท นับได้ว่าเป็นวัดที่มีความพร้อมที่ยกขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

ปัจจุบันวัดบ้านโพรงยอ (ร้าง) ได้มีการบูรณะและพัฒนาจนมีความมั่นคงถาวร และมีสภาพสมควรเป็นที่อยู่อาศัยและจำพรรษาของพระภิกษุ อีกทั้งประชาชนในละแวกใกล้เคียงมีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้ จึงเห็นสมควรยกวัดบ้านโพรงยอ (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

๓. วัดธรรมรังสี (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านกุดน้ำกิน หมู่ที่ ๗ ตำบลนาแต่ อำเภอมือง-อำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ดินของวัดมีจำนวน ๔ ไร่ ๖๑ ตารางวา ตามเอกสารสิทธิที่ดิน (น.ส.๓ ก) เลขที่ ๗/๓๖ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ ศาลาการเปรียญ ศาลาบำเพ็ญกุศล อุโบสถ กุฏิ-สงฆ์ ๓ หลัง และห้องน้ำ ๑ หลัง

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๕ รูป

ระยะห่างจากวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในละแวกใกล้เคียง

- ทิศเหนือ	ห่างจากวัดคึมฆ่า	ประมาณ ๒ กิโลเมตร
- ทิศใต้	ห่างจากวัดบ้านหัวกุ	ประมาณ ๓ กิโลเมตร
- ทิศตะวันออก	ห่างจากวัดบ้านนาคำ	ประมาณ ๓ กิโลเมตร
- ทิศตะวันตก	ห่างจากวัดบ้านเหล่าหนาด	ประมาณ ๖ กิโลเมตร

มีประชาชนให้การสนับสนุนที่จะทำนุบำรุงวัดประมาณ ๖๐๐ คน

เหตุผลความจำเป็นกรณีมีที่ดินไม่ถึง ๖ ไร่

นายกำนุทา โพธิ์ขาว ได้ทำหนังสือยกที่ดินให้อีก จำนวน ๘ ไร่ ๓ งาน รวมกับที่ดินวัดธรรมรังสี (ร้าง) แล้ว จะมีที่ดินทั้งหมด ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๖๑ ตารางวา เมื่อนำมาถวายให้ยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาแล้ว จะโอนที่ดินให้แก่วัดต่อไป

ความเห็นของผู้ตรวจ

วัดธรรมรังสี (ร้าง) สภาพโดยทั่วไปของวัด ได้มีการพัฒนาอยู่ในระดับดี มีเสนาสนะมั่นคงสมบูรณ์ บริเวณวัดมีความสะอาดร่มรื่น มีการปลูกสวนป่า คือต้นยางซึ่งมีอายุหลายสิบปีจำนวนมาก จึงทำให้วัดแลดูร่มรื่น เหมาะแก่การปฏิบัติธรรม อย่างไรก็ตาม วัดได้จัดกิจกรรมหลายอย่าง เช่น จัดกิจกรรมปฏิบัติธรรม ซึ่งมีอุบาสก อุบาสิกา เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก ครั้งละประมาณ ๓๐๐ คน รวมทั้งได้จัดกิจกรรมครอบครัวอบอุ่นด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า วัดธรรมรังสี (ร้าง) มีความพร้อมทั้งในด้านอาคารเสนาสนะและมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

ปัจจุบันวัดธรรมรังสี (ร้าง) ได้มีการบูรณะและพัฒนาจนมีความมั่นคงถาวร และมีสภาพสมควรเป็นที่อยู่อาศัยและจำพรรษาของพระภิกษุ อีกทั้งประชาชนในละแวกใกล้เคียง มีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้ จึงเห็นสมควรยกวัดธรรมรังสี (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

๔. วัดสาเกษ (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านโนนผึ่ง หมู่ที่ ๗ ตำบลนาจิก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ดินของวัดมีจำนวน ๒ ไร่ ๒ งาน ๖๕ ตารางวา ตามเอกสารสิทธิที่ดิน (น.ส.๓) สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์ ๕ หลัง ถังเก็บน้ำ และห้องน้ำ ๑ หลัง

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๖ รูป

ระยะห่างจากวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในละแวกใกล้เคียง

- ทิศเหนือ	ห่างจากวัดหนองปลิง	ประมาณ	๓	กิโลเมตร
- ทิศใต้	ห่างจากวัดดอนเมย	ประมาณ	๓	กิโลเมตร
- ทิศตะวันออก	ห่างจากวัดนาจิก	ประมาณ	๓.๕	กิโลเมตร
- ทิศตะวันตก	ห่างจากวัดคำสร้างป่อ	ประมาณ	๖	กิโลเมตร

มีประชาชนให้การสนับสนุนที่จะทำนุบำรุงวัดประมาณ ๓๕๐ คน

เหตุผลความจำเป็นกรณีมีที่ดินไม่ถึง ๖ ไร่

วัดสาเกษ (ร้าง) ได้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๐ มีเนื้อที่ ๒ ไร่ ๒ งาน ๖๕ ตารางวา ตามหลักฐานที่มีอยู่ จึงเป็นวัดที่สร้างก่อนที่พระราชบัญญัติคณะสงฆ์กำหนดพื้นที่การจัดตั้งวัด ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ขาดพระจำพรรษา จึงกลายเป็นวัดร้างไป แต่อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗

นายคำภา โหมตม่วง ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้บริจาคที่ดินให้กับวัด ๑ แปลง จำนวน ๓ ไร่ นายสิงห์ทอง ครอบงุมทร บริจาคให้ จำนวน ๑ งาน ๕๕ ตารางวา และนายแดง เข็มจันทร์ บริจาคจำนวน ๑ ไร่ ๑ งาน ๒ ตารางวา รวมเป็น ๔ ไร่ ๒ งาน ๕๗ ตารางวา เมื่อได้รับการยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาแล้วก็จะได้ออเนให้กับวัดต่อไป

ความเห็นของผู้ตรวจ

วัดสาเกษ (ร้าง) มีอาคารเสนาสนะมั่นคงสมบูรณ์แล้ว ประชาชนในหมู่บ้านให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี สมควรยกขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา เนื่องจากไม่มีวัดใกล้เคียงในหมู่บ้านเลย สำหรับสภาพโดยทั่วไปภายในบริเวณวัด มีพันธุ์ไม้ยืนต้นให้ความร่มรื่นกระจายอยู่จำนวนมาก

ปัจจุบันวัดสาเกษ (ร้าง) ได้มีการบูรณะและพัฒนาจนมีความมั่นคงถาวร และมีสภาพสมควรเป็นที่อยู่อาศัยและจำพรรษาของพระภิกษุ อีกทั้งประชาชนในละแวกใกล้เคียงมีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้

ในการขอยกวัดสาเกษ (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ชาวบ้านมีความเห็นร่วมกันที่จะให้ยกขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา โดยใช้ชื่อว่า "วัดโนนผึ่ง" โดยมีเหตุผลว่าเป็นชื่อที่ประชาชนนิยมเรียกขานเป็นระยะเวลานาน และให้ตรงกับชื่อหมู่บ้าน จึงเห็นสมควรยกวัดสาเกษ (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา โดยให้ใช้ชื่อว่า "วัดโนนผึ่ง"

๕. วัดโนนยาง (ร้าง) ตั้งอยู่ที่บ้านโนนยาง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ที่ดินของวัดมีจำนวน ๕ ไร่ ๓ งาน ๐๗ ตารางวา ตามเอกสารสิทธิที่ดิน (โฉนด) เลขที่ ๓๔๕๑๐ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

อาคารเสนาสนะที่สร้างแล้ว คือ ศาลาการเปรียญ ศาลาอเนกประสงค์ กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง และห้องน้ำ ๑ หลัง

มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๕ รูป

ระยะห่างจากวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาในละแวกใกล้เคียง

- ทิศเหนือ	ห่างจากวัดแก่งกบ	ประมาณ	๒	กิโลเมตร
- ทิศใต้	ห่างจากวัดท่าช้าง	ประมาณ	๒	กิโลเมตร
- ทิศตะวันออก	ห่างจากวัดโนนขา	ประมาณ	๒	กิโลเมตร
- ทิศตะวันตก	ห่างจากวัดดอนตาลี	ประมาณ	๒	กิโลเมตร

มีประชาชนให้การสนับสนุนที่จะทำนุบำรุงวัดประมาณ ๑,๐๐๐ คน

เหตุผลความจำเป็นกรณีที่ดินไม่ถึง ๖ ไร่

วัดโนนยาง (ร้าง) แต่เดิมมีที่ดิน ๖ ไร่เศษ แต่เนื่องจากปัจจุบัน แม่น้ำมูลและลำห้วยตาด ได้เซาะทำลายตลิ่ง เพราะขาดผู้ดูแล จึงทำให้เนื้อที่วัดขาดหายไป ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จดที่ดินเอกชนไม่สามารถขยายได้เพราะประชาชน สร้างบ้านเรือนเป็นการถาวรแล้ว
----------	--

ทิศใต้	จดแม่น้ำมูล ไม่สามารถขยายได้
--------	------------------------------

ทิศตะวันออก	จดทางสาธารณประโยชน์ ไม่สามารถขยายได้
-------------	--------------------------------------

ทิศตะวันตก	จดลำห้วยตาด
------------	-------------

ความเห็นของผู้ตรวจ

วัดโนนยาง (ร้าง) มีสภาพโดยทั่วไปของวัดสะอาดร่มรื่น มีทัศนียภาพที่สวยงามเนื่องจากติดแม่น้ำมูล ภายในบริเวณวัดมีต้นยางซึ่งมีอายุหลายร้อยปี หลายต้น

ปัจจุบันวัดโนนยาง (ร้าง) ได้มีการบูรณะและพัฒนาจนมีความมั่นคงถาวร และมีสภาพสมควรเป็นที่อยู่อาศัยและจำพรรษาของพระภิกษุ อีกทั้งประชาชนในละแวกใกล้เคียง มีจำนวนมากพอที่จะให้การสนับสนุนและทำนุบำรุงให้วัดเจริญต่อไปได้ จึงเห็นสมควรยกวัดโนนยาง (ร้าง) ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีความเห็นว่า ควรสนับสนุนให้ยกวัดร้างทั้ง ๕ วัด ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาได้

การขอยกวัด (ร้าง) จำนวน ๕ วัด ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาดังกล่าว ได้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองและเจ้าคณะพระสังฆาธิการเจ้าสังกัดตามลำดับ จนถึงเจ้าคณะใหญ่หนตะวันออกแล้ว และมีบัญชาให้นำเสนอมหาเถรสมาคม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบให้ยกวัดร้างทั้ง ๕ วัด ขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษาดังกล่าวตามลำดับ คือ

๑. วัดบ้านโทะ (ร้าง) ตำบลเมืองหลวง อำเภอทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

๒. วัดบ้านโพรงยอ (ร้าง) ตำบลชั้นไคใหญ่ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

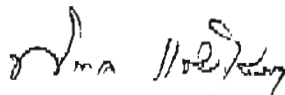
๓. วัดธรรมรังสี (ร้าง) ตำบลนาเต้ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

๔. วัดสาเกษ (ร้าง) ตำบลนาจิก อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ และ

เห็นชอบให้เปลี่ยนชื่อจาก วัดสาเกษ เป็น "วัดโนนผึ้ง" ตามที่เสนอ

๕. วัดโนนยาง (ร้าง) ตำบลโพธิ์ศรี อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(นายพิศาล แซ่มโสกา)

ผู้อำนวยการส่วนงานมหาดรสมาคม รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาดรสมาคม

